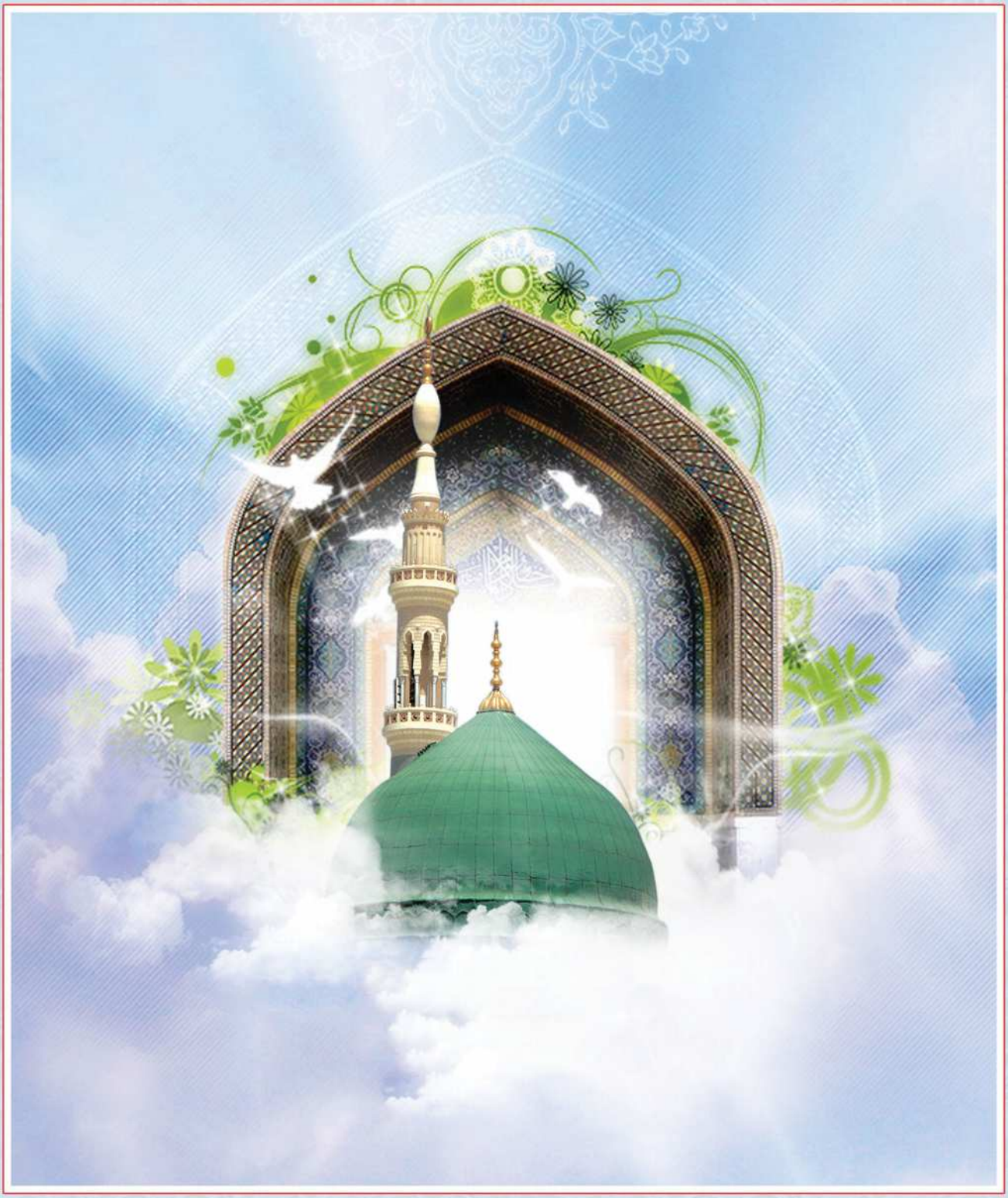
Пурсишҳо ва посуххо

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحیم

Коди пурсиш: 164

Аҳком

Аҳкоми намоз

Нависандаи пурсиш:

Ризо Розӣ

Аҳкоми намоз

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи пурсиш: Ризо Розӣ **Тарихи пурсиш:** 24/07/2016

Оё адолат дар имоми ҷамоъат шарт аст? Шарти адолат чи тавр баррасӣ шавад? Оё тафаҳҳус лозим аст?

Посух ба пурсиши шумораи: 8 **Тарихи посух ба пурсиш:** 25/07/2016

Дар бораи шарт будани адолат дар имоми ҷамоъат, миёни мусалмонон ду қавл аст, вале қавли саҳиҳтар шарт будани он аст; Чароки иқтидо ба золим ва табаъият аз ӯ дар намоз, гунаи гаройиш ба ӯ маҳсуб мешавад, дар ҳоле ки Худованд аз ҳар гуна гаравидан ба ӯ наҳӣ карда ва фармудааст: ﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ﴾ (Ҳуд/ 113); <<Ва ба сӯӣ касоне ки зулм карданд нагаройед ки шуморо оташ мегирад ва барои шумо ҷуз Худованд сарпарастоне нест ва сипас ёрӣ намешавед>>; Ҳамчунонки иқтидо ба золим ва табаъият аз ӯ дар намоз, метавонад аз як сӯ мувофиқати иҷмолӣ бо ақойид ва аъмоли ӯ ишъор дошта бошад ва аз сӯӣ дигар ба иқболи мардум ба ӯ ва равнақи ақойид ва аъмолаш ёрӣ расонад, дар ҳоле ки Худованд аз чунин коре наҳӣ карда ва фармудааст: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (Моъида/ 2); <<Ва ба якдигар дар гуноҳ ва таъаддӣ ёрӣ нарасонед ва аз Худованд битарсед ки Худованд сахткайфар аст>>. Фориғ аз онки намози золим дар пешгоҳи Худованд пазируфта нест; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (Моъида/ 27); <<Худованд танҳо аз парҳезкорон мепазирад>> Ва бо ин васф, эътидод ба он вақҳе надорад; Балки чи басо наҳӣ аз иқтидо ба золимон ва табаъият аз онон мутлақ аст ва шомили иқтидо ба онон ва табаъият аз онон дар намоз мешавад. Ҳосил онки иқтидо ба золим ва табаъият аз ӯ дар намоз, ҷойиз нест ва касе ки бо иқтидо ба ӯ ва табаъият аз ӯ намоз гузорда, мукаллаф аст ки намозашро иода кунад.

Аммо адолати имом ба маънои ҳусни эътиқод ва амали ӯ дар ҳавзае аст ки одатан барои мардум қобили дарк аст, ба ин сурат ки аз ӯ эътиқодӣ мухолиф бо мабонии эътиқоди Исломи нашунаванд ва амалӣ мухолиф бо мабонии амалии Исломи набинанд; Бо

таваҷҷуҳ ба инки асл, адолати мусалмони аст то инки хилофи он маълум шавад, беонки таҷассус барои маълум шудани хилофи он ҷойиз бошад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ (Ҳуҷарот/ 12); <<Эй касоне ки имон овардед! Аз бисёрӣ гумонҳо бипарҳезед! Ҳароина бархӣ гумонҳо гуноҳанд ва таҷассус накунед>>, магар дар замон ва маконе ки ғолибан бар мусалмонон адами адолат аст; Чароки дар чунин замон ва маконе, асл адами адолати мусалмони аст то инки хилофи он маълум шавад; Бо таваҷҷуҳ ба инки асл дар ин қабил умур ба маънои ҳолати собиқа нест, бал ба маънои иртикози ношӣ аз ғалаба аст ки бо инқилоби ғалаба мунқалиб мешавад; Монанди имомони ҷамоъат дар Эрон ки ғолибан ҳусни эътиқод надоранд ва табъан одил меҳсуб намешаванд ва бо ин васф, таҳқиқ дар бораи онон воҷиб аст; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ (Нисоъ/ 94); <<Эй касоне ки имон овардед! Ҳаргоҳ дар роҳи Худованд (ба сарзамине ки ғолиб бар аҳли он ақидаи ҳақ нест) раҳсипор мешавед таҳқиқ кунед>>! Бинобарин, дар чунин замон ва маконе, иқтидо ба касе ки ҳусни эътиқод ва амали ӯ маълум нест –агарчи хилофи он ҳам маълум набошад– ҷойиз нест ва касе ки бо иқтидо ба ӯ намоз гузорда, агар баъдан бидонад ки ӯ одил набуда, мукаллаф аст ки намозашро иъода кунад.

Оре, намоз гузордан пушти сари золим ё маҷҳулул адола дар ҳолати тақия ҷойиз аст; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ (Оли Имрон/ 28); <<Мӯъминон кофиронро сарпарастоне ба ҷойи мӯъминон нагиранд ва ҳар кас ин корро анҷом диҳад аз Худованд дар чизе нест магар инки бо тақия аз онон бипарҳезад>> Ва он ба сурати фуродо анҷом мешавад, ҳар чанд бино бар бархӣ ривоёт савоби ҷамоъатро дорад.

Таълиқи шумора: 1 **Тарихи таълик: 26/07/2016**
Нависандаи таълик: Алӣ

Ба назари оқойи Хуросонӣ оё метавон пушти сари касоне ки ба вилояти мутлақаи ғайри маъсум мӯътақиданд намоз хонд? Ба чи далиле?

Аҳкоми намоз

Посух ба таълиқи: 1 **Тарихи посух ба таълиқ: 26/07/2016**

Дар бораи шарт будани адолат дар имоми ҷамоъат, миёни мусалмонон ду қавл аст, вале қавли аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло шарт будани он аст ки қавли аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва мувофиқ бо эҳтиёт аст ва рӯшан аст ки адолат, ақида ва амалро дар бар мегирад ва танҳо мухтасси ба амал нест; Чунонки Худованд <<Ширк>> ро бо онки муқаввилаи эътиқодӣ аст, <<Зулм>> дониста ва фармудааст: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (Луқмон/ 13); <<Ҳароина ширк зулмӣ азим аст>> Ва <<Нифоқ>> ро бо онки муқаввилаи эътиқоди аст, <<Фисқ>> дониста ва фармудааст: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (Тавба/ 67); <<Мунофиқон ҳамоно фосиқ ҳастанд>>, бал эълом кардааст ки ақидаӣ ботил амалро низ ботил мекунад; Чунонки фармудааст: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا﴾ (Каҳф/ 105); <<Онон касоне ҳастанд ки ба оёти Парвардигорашон ва дидори Ӯ кофир шуданд, пас аъмолашон нобуд шуд ва дар рӯзи қиёмат барояшон вазне масегузорем>> Ва фармудааст: ﴿أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (Аҳзоб/ 19); <<Онон имон наёварданд пас Худованд аъмолашонро нобуд кард ва он бар Худованд осон буд>> Ва фармудааст: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ (Фурқон/ 23); <<Ва ба суроғи ҳар амале ки анҷом доданд меойем ва онро резгардӣ пароканда мегардонем>>! Бинобарин, иқтидо ба касе ки мӯътақид ба вилояти мутлақаи ғайри халифаи Худованд аст, саҳиҳ нест; Чароки чунин касе аз ҳайси эътиқодӣ одил маҳсуб намешавад ва табъан аз ҳайси амалӣ дар ҳукми фосиқ аст ва ин чизе аст ки дар тӯли торих барои пайравони аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам мусаллам ва мафруғуанҳ буда ва танҳо дар даҳаҳои охир мавриди ихтилоф қарор гирифтааст.

Оре, намоз пушти сари чунин касе аз боби тақия ишколе надорад, балки бино бар ривоёти машҳур, савоби бештаре дорад, машрут ба инки бо қироъати фотиҳа ҳамраҳ бошад; Зеро намоз пушти сари чунин касе монанди намоз пушти сари ҳеҷ кас аст ки фуродо маҳсуб мешавад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

Аҳкоми намоз

«سُئِلَ اَلْمَنْصُورُ عَنِ اَلصَّلاةِ خَلْفَ اَلْقائِلِينَ بِالْوِلايَةِ اَلْمُطْلَقَةِ لِغَيْرِ اَلْمَهْدِيِّ، فَقالَ: ما هُمْ عِنْدِي إِلّا بِمَنْزِلَةِ اَلْجُدُرِ! ثُمَّ قالَ: لَوْ زَنىٰ رَجُلٌ أَوْ سَرَقَ خَيْرٌ مِنْ أَن يُبايِعَ رَجُلاً لَمْ يَأمُرِ اَللّٰهُ بِمُبايَعَتِهِ!»; <<Аз ҳазрати Мансур дар бораи намоз гузоридан пушти сари қоъилони ба вилояти мутлақа барои ғайри Маҳдӣ пурсида шуд, пас фармуд: Онон назди ман ҷуз ба манзалаи девонаҳо нестанд! Сипас фармуд: Агар касе зино кунад ё муртакиби сирқат шавад беҳтар аз он аст ки бо касе байъат кунад ки Худованд ба байъат кардан бо ӯ амр накардааст>>!

Таълиқи шумора: 2 **Тарихи таълиқ: 26/07/2016**
Нависандаи таълиқ: Алӣ

Бархӣ мароҷеъи эъзоми тақлид монанди оётятуллоҳул узмо ... дар ин бора бо ҳазрати аллома мувофиқ нестанд ва мӯътақиданд ки ҳар чанд қоъилони ба вилояти мутлақаи ғайри маъсум дар хатои бузуре ҳастанд, вале бисёрӣ аз онон дар асари иҷтиҳод ва таъвил ва ба қавли маъруф аз рӯӣ ҷаҳл ба чунин хатои бузурге дучор шудаанд ва ба ҳамин хотир, фосиқ маҳсуб намешаванд ва намоз хондан пушти сари онҳо ишколе надорад.

Посух ба таълиқи: 2 **Тарихи посух ба таълиқ: 27/07/2016**

Дар сурате ки эътиқод ба вилояти мутлақаи ғайри маъсумро аз синхи <<Аъмол>> ва мисдоқи <<Маъсият>> бидонем, мумкин аст иҷтиҳод ва таъвил дар бораи он монеъ аз таҳаққуқи фасод бишавад; Чароки аз қабили ҷаҳли ба ҳукм аст ва ҷаҳли ба ҳукм дар сурате ки тақсирӣ набошад, узр шумурда мешавад, ҳар чанд дар сурате ки тақсирӣ бошад, узр шумурда намешавад ва дар хусуси ин маврид, тақсирӣ будани он баъид нест; Чароки адиллаи нофии вилояти мутлақаи ғайри маъсум дар Ислом, аз ҳадди эҳсо берун аст ва ҷаҳли ба он аз илми ба он сахттар ба назар мерасад; Балки баъид нест адами имкони вилояти мутлақаи ғайри маъсум, аз бадеҳиёт бошад ки тасарруфи он барои тасдиқи он кофӣ аст, вале дар сурате ки эътиқод ба вилояти мутлақаи ғайри маъсумро аз синхи <<Ақойид>> ва мисдоқи <<Залолат>> бидонем, мумкин нест иҷтиҳод ва таъвил дар бораи он монеъ аз таҳаққуқи фисқ бишавад, магар бино бар мабнои <<Мусаввиба>> ки ба таъбири

Аҳкоми намоз

ҳазрати аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> (с19 ва 20) ба сафсата боз мегардад ва назири қавли оммаи мардум дар бораи саҳоба аст.

Ҳосил онки одил будани бисёрӣ аз мӯътақидони ба вилояти мутлақаи ғайри маъсум, баъид аст ва бо ин васф, аҳват тарки иқтидо ба онон дар намоз ҷуз аз боби тақия аст.

Дафтари ҳифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши посухгӯй ба пурсишҳо

